

**Dohoda o vydaní a navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam
cirkvám a náboženským spoločnostiam**

Povinná osoba: Slovenská republika v zastúpení: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik
sídlo: Nám. SNP 8, 975 66 Banská Bystrica
štatutárny orgán: Ing. Matej Vigoda - riaditeľ, poverený riadením
zastupovanie: Za štátny podnik vo všetkých jeho veciach koná a podpisuje generálny riaditeľ. V čase jeho neprítomnosti za štátny podnik konajú a podpisujú jeho zástupcovia samostatne v poradí, ako sú ako zástupcovia generálneho riaditeľa zapísaní.
IČO: 36 038 351
zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Pš, vložka č. 155/S

(ďalej len „Povinná osoba“)

a

Oprávnená osoba: Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza
so sídlom: Špitálska 7, 814 92 Bratislava
IČO: 42 131 685
konajúca prostredníctvom: J.E. Mons. ICDr. Stanislav Zvolenský, PhD., arcibiskup metropolita
cirkevná organizácia evidovaná v registri cirkevných právnických osôb Ministerstva kultúry SR

(ďalej len „Oprávnená osoba“)

(Povinná osoba a Oprávnená osoba spoločne ďalej len ako „Účastníci Dohody“)

uzatvárajú v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. c) a § 5 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastnictva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „Reštitučný zákon“) a v zmysle nižšie uvádzaných právoplatných rozsudkov v predmetnej veci a ustálené judikatúry v reštitučných veciach túto

dohodu o vydaní a navrátení vlastnictva k nehnuteľným veciam (ďalej len „Dohoda“):

**Článok I.
Úvodné ustanovenie**

1.1 Rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 4C/739/2008–1394 zo dňa 17.03.2022 (ďalej len „Rozsudok“), ktorý sa stal právoplatným dňa 20.04.2022 a vykonateľným dňa 26.04.2022, súd zaviazal Povinnú osobu na povinnosť v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto Rozsudku vydať a navrátiť Oprávnenej osobe vlastnícke právo v podiele 1/1 k celku, vrátane príslušnej dokumentácie, k nasledovnej nehnuteľnosti:

- pozemok parcely registra „C“ s parc. č.: 885/20, druh pozemku: lesný pozemok, výmera: 10.962 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území Farná, obec Ivanka pri Dunaji, okres Senec, vytvorený geometrickým plánom č. 2079/21 pre katastrálne územie Farná, vyhotoveným dňa 27.10.2021 Jakubom Dzuroškom, autorizačne overeným dňa 27.10.2021 Ing. Igorom Šašinkom a úradne overeným Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom dňa 14.12.2021 pod č. G1-2183/2021.

**Článok II.
Predmet Dohody**

2.1 Povinná osoba na základe Rozsudku touto Dohodou vydáva a navracia Oprávnenej osobe vlastníctvo k nehnuteľnosti v podiele 1/1 k celku:

- pozemok parcely registra „C“ s parc. č.: 885/20, druh pozemku: lesný pozemok, výmera: 10.962 m², nachádzajúci sa v katastrálnom území Farná, obec Ivanka pri Dunaji, okres Senec, vytvorený geometrickým plánom č. 2079/21 pre katastrálne územie Farná, vyhotoveným dňa 27.10.2021 Jakubom Dzuroškom, autorizačne overeným dňa 27.10.2021 Ing. Igorom Šašinkom a úradne overeným Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom dňa 14.12.2021 pod č. G1-2183/2021

(ďalej len „Nehnuteľnosť“).

- 2.2 Oprávnená osoba prijíma od Povinnej osoby Nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva v podiele 1/1 k celku.

Článok III. Návrh na vklad

- 3.1 Účastníci Dohody sa dohodli, že návrh na vklad vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností v prospech Oprávnenej osoby podá Okresnému úradu Senec, katastrálnemu odboru Oprávnená osoba.

Článok IV. Zverejnenie Dohody

- 4.1 Účastníci Dohody súhlasia so zverejnením tejto Dohody vrátane jej príloh v Centrálnom registri zmlúv Úradu vlády SR, na internetovej stránke Povinnej osoby, či v Obchodnom vestníku, ako aj s tým, že táto Dohoda bude zverejnená v súlade s príslušnými právnymi predpismi, najmä ustanoveniami § 5a zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v platnom znení a ustanoveniami § 47a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskym zákonníkom v platnom znení.

Článok V. Záverečné ustanovenia

- 5.1 Účastníci Dohody podpisom Dohody potvrdzujú, že právny úkon je urobený v predpísanej forme, prejavy vôle sú hodnoverné, dostatočne zrozumiteľné a ich zmluvná voľnosť nie je ničím obmedzená.
- 5.2 Vo veciach neupravených Dohodou sa zmluvný vzťah spravuje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov.
- 5.3 V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (a to rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.09.2014 so sp. Zn. 1Sžr/147/2013 a rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.01.2015 so sp. Zn. 1Sžr/175/2013) Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že výroky právoplatných rozsudkov vydaných podľa Reštitučného zákona, t.j. aj výrok Rozsudku, v prípadoch, kedy povinná osoba napriek právoplatnému rozsudku nesplní povinnosť vydať nehnuteľnosti, nahrádzajú prejav vôle a podpis povinnej osoby v dohode o vydaní a navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam, a teda vyjadrenie súhlasu s obsahom uvedeným v daných výrokoch rozsudkov, t.j. s obsahom uvedeným vo výroku Rozsudku. To znamená, že predmetný právoplatný Rozsudok nahrádza prejav vôle a podpis Povinnej osoby v tejto Dohode.
- 5.4 Neoddeliteľnou súčasťou tejto Dohody sú nasledovné prílohy:
Príloha č. 1: Rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 4C/739/2008–1394 zo dňa 17.03.2018, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je geometrický plán č. 2079/21, s doložkou právoplatnosti zo dňa 26.04.2022.
- 5.5 Táto Dohoda je vyhotovená v štyroch (4) vyhotoveniach, z ktorých dve (2) vyhotovenia sú určené pre Okresný úrad Senec, katastrálny odbor, jedno (1) vyhotovenie si ponechá Oprávnená osoba a jedno (1) vyhotovenie je určené pre Povinnú osobu.

5.6 Táto Dohoda nadobúda platnosť dňom podpisu Účastníkov Dohody, resp. dňom podpisu Oprávnenej osoby a právoplatnosťou Rozsudku (v zmysle bodu 5.3 Dohody); a účinnosť dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia v súlade s bodom 4.1 tejto Dohody. Účinky prevodu vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti podľa Dohody nastávajú dňom právoplatnosti rozhodnutia Okresného úradu Senec, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech Oprávnenej osoby k Nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností.

5.7 Účastníci Dohody vyhlasujú, že si Dohodu riadne prečítali a potvrdzujú, že Dohoda je zrozumiteľná a určitá a vyjadruje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu, nie je uzatvorená v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok a na znak súhlasu ju vlastnoručne podpísali.

Povinná osoba:

V Bratislave, dňa .....

.....
LESY Slovenskej republiky, štátny podnik
Ing. Matej Vigoda,
riaditeľ, poverený riadením

Oprávnená osoba:

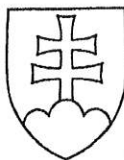
V Bratislave, dňa **20 -05- 2022** .....

**RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV
BRATISLAVSKÁ ARCIDIECÉZA
ŠPITÁLSKA 7
814 92 BRATISLAVA**

-2-

.....
Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza
J.E. Mons. ICDr. Stanislav Zvolenský, PhD.
arcibiskup metropolita

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou Mgr. Luciou Vícenovou v právnej veci žalobcu: **Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza**, so sídlom Špitálska 7, Bratislava, IČO: 42131685, zastúpeného advokátskou kanceláriou MAPLE & FISH s.r.o., so sídlom Dunajská 15/A, Bratislava, proti žalovanému: **LESY Slovenskej republiky, štátny podnik**, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351 o vydanie nehnuteľných vecí takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnosti: parcela registra „C“, parcelné číslo 885/20, druh pozemku lesné pozemky o výmere 10.962 m², katastrálne územie Farná, obec Ivanka pri Dunaji, okres Senec, parcela vytvorená na základe geometrického plánu č. 2079/21, vyhotoveného dňa 27.10.2021 Jakubom Dzuroškom, autorizovaného dňa 27.10.2021 Ing. Igorom Šašinkom, autorizovaným geodetom a kartografom a úradne overeného Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom dňa 14.12.2021 pod č. G1-2183/2021, pre katastrálne územie Farná, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku, spolu s dokumentáciou, ktorá k nej prislúcha, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vrátane trov v konaní pred odvolacím súdom v rozsahu 100%.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobou doručenou súdu dňa 21.7.2006 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie a navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, a to parc.č. výmere m², parc.č. o výmere n², parc.č. o výmere m², parc.č. s o výmere ', parc.č. o výmere ', vedených v

2. Svoj návrh na začatie konania žalobca odôvodnil tým, že je útvaram rímskokatolíckej cirkvi s vlastnou právnou subjektivitou v zmysle zák. č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkvi a náboženských spoločností. Žalobca má za to, že Bratislavské prepošstvo bolo pôvodným výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v PKV č. ' v k.ú. Farná. Žalobca v rámci žaloby poukázal na to, že dňa 22.07.2005 vyzval žalovaného podľa zák.č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam a na ich vydanie, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Farná, vedených v Pozemnoknižnej vložke č. 2, o podanej výzve žalobca tiež upovedomil Odštepný závod Smolenice, nakoľko predmetné nehnuteľnosti sa nachádzajú v rámci jeho územného obvodu. Žalovaný na výzvu žalobcu nereagoval.

- parc. č.
- parc. č.
- parc. č.
- parc. c.
- parc. č.
- parc. č.
- parc. č.

- parc. č.
- parc. č

, autorizačne overeným dňa

4. Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením č. k. 8Co/56/2019 - 1308 zo dňa 29.10.2020 potvrdil v časti o zastavení konania a vo zvyšnej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd konštatoval, že závery súdu prvej inštancie o neurčitosti a nezrozumiteľnosti výzvy žalobcu na navrátenie vlastníctva čo do označenia nehnuteľností, reštitučného titulu a dôvodu navrátenia vlastníctva vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd považoval za potrebné poukázať na to, že potrebné je rozlišovať

výzvu na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa § 5 ods. 1 zákona číslo 161/2005 Z.z. a žalobu, ktorou sa oprávnená osoba domáha proti povinnej osobe uloženia jej povinnosti súdom vydať a prinavrátiť vlastníctvo k nehnuteľným veciam, náležitosti ktorej upravoval v čase podania žaloby Občiansky súdny poriadok, teraz Civilný sporový poriadok. V prípade vady žaloby podanej v občianskom súdnom konaní, spočívajúcej v neurčitosti, nezrozumiteľnosti, alebo nevykonateľnosti jej petitu v dôsledku nedostatočnej špecifikácie nehnuteľnosti, vydania ktorých sa žalobca domáha, je potrebné postupovať v zmysle príslušných ustanovení O.s.p., resp. C.s.p. Pre posúdenie, či si oprávnená osoba riadne písomnou výzvou v zmysle § 5 ods. 1 z.č. 161/2005 Z.z. uplatnila právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, je však irelevantné, či tieto nehnuteľnosti dostatočne určitým spôsobom špecifikovala v následne podanej žalobe v občianskom súdnom konaní. Pri posudzovaní reštitučnej výzvy v zmysle § 5 ods. 1 citovaného zákona je potrebné vychádzať z obsahu samotnej výzvy, na ktorú však v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR je potrebné nazerať ako na neformálny úkon písomnej povahy, z ktorého má byť zrejmé, kto ho robí, komu je adresovaný a čoho sa týka. Reštitučnú výzvu je potrebné posudzovať s vyššou mierou tolerancie než je v občiansko-právnych vzťahoch obvyklé, a to vzhľadom na zámer reštitučných zákonov dosiahnuť nápravu aspoň niektorých krívd z predošlého totalitného režimu. Súd prvej inštancie pri posudzovaní predmetnej reštitučnej výzvy z hľadiska splnenia náležitostí kvalifikovanej výzvy podľa § 5 ods. 1 zákona číslo 161/2005 Z.z. v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočne prihliadol na účel reštitučného zákona.

6. V súvislosti s náležitosťami reštitučnej výzvy odvolací súd poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 12/2010 zo dňa 07.07.2010, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že okresný a krajský súd považovali za nedostatok tejto výzvy nedostatočné označenie nehnuteľností parcelným číslom a výmerou, prípadne aspoň doložením príslušnej pozemkovoknižnej vložky k podanej výzve a tiež v tom, že vo výzve nebolo uvedené, z ktorého konkrétneho reštitučného dôvodu si sťažovateľka uplatnila svoje nároky spomedzi rôznych reštitučných dôvodov vymedzených v § 3 zákona číslo 161/2005 Z.z. V uvedenom náleze Ústavný súd SR uviedol: „Ratio legis v danom prípade aplikovaného zákona číslo 161/2005 Z.z. je výslovne vymedzený v samotnom texte zákona číslo 282/1993 Z.z., na ktorý zákon číslo 161/2005 Z.z. nadväzuje a spočíva v sledovaní zmiernenia následkov niektorých majetkových krívd (ako porušenia základných práv), ku ktorým došlo voči cirkvám a náboženským spoločenstvám v dobe totality. Avšak vzhľadom na to, že v § 5 ods. 1 zákona číslo 161/2005 Z.z. nie je bližšie vymedzený obsah pojmu „výzva“ a jej náležitosti, potom sa stanovenie minimálnych kritérií pre jej určitosť a platnosť musí spravovať takým výkladovým pravidlom, ktorý sleduje naplnenie účelu zákona. Podľa Ústavného súdu SR na splnenie požiadavky určitosť výzvy požiadavka minimálnej konkretizácie nehnuteľností, ku ktorým si sťažovateľka ako oprávnená osoba v posudzovanom prípade uplatnila reštitučný nárok, bola splnená označením príslušnej pozemkovoknižnej vložky a katastrálneho územia. Ústavný súd zároveň dodáva, že označenie nehnuteľností v menšom rozsahu, ako to učinila sťažovateľka vo svojej výzve, teda bez označenia pozemkovoknižnej vložky a katastrálneho územia, by už nemohlo spĺňať požiadavku minimálnej konkretizácie nehnuteľností a poukazuje na to, že takýto záver vyplýva aj z rozhodovacej činnosti ústavného súdu v iných prípadoch, predmetom ktorých bolo posúdenie obdobnej právnej otázky (pozri uznesenie Ústavného súdu č.k. IV. ÚS 150/09-21 z 30. apríla 2009). Podľa názoru Ústavného súdu SR sa hodnotenie skutočností, že sťažovateľka vo svojej výzve nekonkretizovala dôvod, o ktorý svoj nárok opiera, spomedzi viacerých dôvodov uvedených v § 3 ods. 1 zákona číslo 161/2005 Z.z. ako nesplnenie požiadavky určitosť výzvy, javí ako formalistická a neprípustná aplikácia zákona, ktorá opomína jeho účel.“

7. Odvolací súd tiež poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 206/2010 zo dňa 24.11.2010, v ktorom ústavný súd taktiež konkretizáciu nehnuteľností, ku ktorým si sťažovateľka ako oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok, považoval za dostatočnú označením príslušnej pozemkovoknižnej vložky a katastrálneho územia a taktiež uviedol, že „záver všeobecných súdov, že sťažovateľka vo svojej výzve nekonkretizovala dôvod o ktorý svoj nárok opiera spomedzi viacerých dôvodov uvedených v § 3 ods. 1 zákona číslo 161/2005 Z.z., ako nesplnenie požiadavky určitosti výzvy, sa z už uvedených dôvodov javí ako formalistická a neprípustná aplikácia zákona, ktorá opomína jeho účel (podobne I.ÚS 12/2010 a I. ÚS 250/2010). Navyše, dôvod v tejto veci bol uvedený poukazom na písm. c/ citovaného zákonného ustanovenia, teda dostatočne jasne, určite a zrozumiteľne.“

8. Čo sa týka výzvy žalobcu na navrátenie vlastníctva odvolací súd zhrnul, že výzva v zmysle uvedenej judikatúry spĺňa podmienky kvalifikovanej výzvy v zmysle § 5 ods. 1 zákona číslo 161/2005 Z.z.

9. K názoru súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal v konaní, že je oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 2 zákona číslo 161/2005 Z.z., keď nepreukázal svoje právne nástupníctvo po pôvodnom vlastníkovi zapísanom v PKV č. 2, a to po subjekte: Bratislavské prepošstvo, odvolací súd poukázal na právneho názor najvyšších súdnych autorít, podľa ktorého v období rozhodnom pre zmiernenie niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam, bola Rímskokatolícka cirkev so sídlom na Slovensku práve na základe právneho nástupníctva podľa územného princípu vlastníkom všetkých nehnuteľností, pôvodne zapísaných v pozemkových knihách na zahraničné cirkevné právne subjekty, a teda aj na Ostrihomskú arcidiecézu. Uvedený záver vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/119/2002, sp. zn. 2Cdo 208/2009, v ktorej veci rozhodoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky a uznesením sp. zn. IV. ÚS 216/2011 z 25.05.2011 odmietol sťažnosť žalovaného, v ktorej namietal porušenie jeho základných práv, spočívajúce okrem iného v nesprávnom riešení otázky právneho nástupníctva žalobkyne po pôvodnom vlastníkovi nehnuteľností Ostrihomskej arcidiecézy dovolacím a odvolacím súdom, ďalej v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo 200/2010, v ktorej veci taktiež rozhodoval Ústavný súd SR a uznesením sp. zn. III. ÚS 373/2012 zo dňa 23.08.2012 odmietol sťažnosť žalovaného, v ktorej taktiež žalovaný namietal porušenie jeho základných práv, spočívajúce aj v nesprávnom riešení otázky právneho nástupníctva žalobkyne po pôvodnom vlastníkovi nehnuteľnosti Ostrihomskej arcidiecézy.

10. Odvolací súd považoval za potrebné poukázať na stanovisko Najvyššieho súdu SR k otázke právneho nástupníctva po Ostrihomskej arcidiecéze, uvedeného v jeho rozsudku č.k. 2Cdo 208/2009-740 z 30.11.2010 a zároveň aj v ďalších uvedených rozhodnutiach: „Rímskokatolícka cirkev bola na území Slovenska štátom uznaná cirkev aj v období, ktoré je podľa zákona číslo 161/2005 Z.z. rozhodné pre zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam a bola vlastníkom aj tých nehnuteľností, ktoré boli v čase odňatia štátom vedené v pozemkových knihách na Ostrihomskú, Rábsku, či Jágorskú arcidiecézu, či diecézu, alebo iný zahraničný právny subjekt Rímskokatolíckej cirkvi. Uvedené arcidiecézy a diecézy, alebo cirkevné základniny, či iné útvary mimo územia SR nemali k týmto majetkom v období odňatia štátom už žiadne práva, ani de facto ani de iure. Svätá stolica im právo spravovať tieto majetky odňala dňa 29. mája 1922 a právne toto územie aj oddelila od týchto cirkevných útvarov a pripojila k Trnavskej apoštolskej administratúre Košickej a Rožňavskej diecéze dňa 2. septembra 1937. Vzťahy medzi Československou republikou a Svätou stolicou sa upravili medzinárodnou zmluvou

Modus vivendi, uzavretou dňa 17. decembra 1927, ktorá nadobudla platnosť dňa 2. februára 1928. Československá republika v tejto zmluve v článku I. uznala, že len Svätá stolica má právo ohraničiť svoje diecézy a súčasne Svätá stolica sa zaviazala, že žiadna čiastka Československej republiky nebude podriadená ordinárovi, ktorého sídlo je za hranicami Československej republiky, a že zároveň žiadna Československá diecéza nebude presahovať štátne hranice. V článku II. tejto zmluvy sa strany dohodli, že nútená správa cirkevných majetkov nehnuteľných a hnutel'ných v Československu je dočasná až do doby určenej v článku I. a zveruje sa komisii pod predsedníctvom episkopátu príslušného územia. V súlade so zmluvou Modus vivendi svätá stolica Apoštolskou konštitúciou „Ad ecclesiastici regiminis incrementum“ zo dňa 2. septembra 1937, určila obvody diecéz na území Československej republiky tak, aby sa kryli so štátnymi hranicami. Touto Apoštolskou konštitúciou bolo rozhodnuté aj o rozčlenení Ostrihomskej arcidiecézy a ostatných diecéz Maďarskej republiky, ktoré zasahovali aj na územie Slovenskej republiky, ktoré zasahovali aj na územie Slovenskej republiky. Apoštolská konštitúcia „Praescriptum sacrosanti“ opätovne oddeľuje územie Trnavskej apoštolskej administratúry konštituovanej na arcidiecézu od Ostrihomskej arcidiecézy. Natrvalo ďalej prisudzuje trnavskej arcidiecéze tri farnosti Rábskej diecézy nachádzajúce sa na území Slovenska, ktoré boli dovtedy spravované Trnavskou apoštolskou administratúrou. Taktiež oddeľuje a pripája k trnavskej arcidiecéze dve farnosti patriace k opátstvu sv. Martina na Panónskej hore, ktoré sa nachádzajú na území Slovenska. Okrem toho trinásť farností Satmárskej diecézy, ktoré boli na území Slovenska, oddeľuje od tejto diecézy a pričleňuje ku Košickej diecéze. Nakoniec, Košickú diecézu a Rožňavskú diecézu oddeľuje od Jágerskej cirkevnej provincie a natrvalo ich pripája ku konštituovanej Trnavskej cirkevnej provincii. Apoštolská konštitúcia „Qui divino“ prideluje Trnavskej arcidiecéze ako sufragánne diecézy Nitriansku, Banskobystrickú a Spišskú, ktoré boli dovtedy priamo podriadené Svätej stolici a tiež diecézy Košickú a Rožňavskú Svätá stolica oboma týmito Apoštolskými konštitúciami potvrdila krytie hraníc slovenských diecéz s československými štátnymi hranicami. Apoštolská konštitúcia „Praescriptum sacrosanti“ a Apoštolská konštitúcia „Qui divino“ sú v plnom súlade aj so Základnou zmluvou medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou z 24. novembra 2000 (článok 3 odsek 2 a článok 19), Ústavou Slovenskej republiky (článok 20 a článok 24), ako aj so zákonom číslo 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností (§ 6 ods. 1 písm. g/), tak že sa z nich musí aj v súčasnosti vychádzať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, právne normy a historické relevantné dokumenty je nepochybné, že v období rozhodnom pre zmiernenie niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam bola Rímskokatolícka cirkev so sídlom na Slovensku, na základe právneho nástupníctva podľa územného princípu vlastníkom všetkých nehnuteľností, pôvodne zapísaných v pozemkových knihách na zahraničné cirkevné právne subjekty, teda aj na Ostrihomskú kapitolu na Slovensku“.

11. Odvolací súd poznamenal, že v prejednávanej veci však bolo pôvodným vlastníkom predmetných nehnuteľností zapísaným v príslušnej pozemkovoknižnej vložke Bratislavské prepošstvo, ktoré pôvodne predstavovalo jeden z archidiakonátov (cirkevná správna jednotka) Ostrihomskej arcidiecézy. Po rozpade Uhorska a vzniku Československa sa väčšina územia arcidiecézy dostala mimo hraníc Maďarska. Tá časť arcidiecézy, ktorá pripadla Československu, bola vyčlenená do samostatnej apoštolskej administratúry, ktorá podobne ako ostatné sufragánne biskupstvá bola podriadená priamo Svätej stolici. Uvedené skutočnosti dôvodne namietal žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 21.6.2011, s poukazom na (<http://sk.wikipedia.org/wiki/Ostrihomsk%C3%A9arcibiskupstvo>).

12. Odvolací súd ďalej uviedol, že keďže Bratislavské prepošstvo bolo cirkevnou správnu jednotkou Ostrihomskej arcidiecézy, po jej rozčlenení, v rámci časti pripadajúcej

Československu prešlo na samostatnú Trnavskú arcidiecézu a podľa vyššie uvedeného územného princípu bola Rímskokatolícka cirkev so sídlom na Slovensku v období rozhodnom pre zmiernenie niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam vlastníkom aj nehnuteľností pôvodne zapísaných v pozemkových knihách na Bratislavské prepošstvo.

13. Odvolací súd považoval za nesporné, že Bratislavské prepošstvo bolo subjektom rímskokatolíckej cirkvi, ktorá bola na území Slovenska štátom uznaná cirkev aj v období rozhodnom podľa zákona číslo 161/2005 Z.z. a majetok Bratislavského prepoštva bol cirkevným majetkom. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 2Cdo 208/2009 zo dňa 30.11.2010 poukázal na to, že „podľa dobovej predprevratovej judikatúry (vid'. nález Najvyššieho správneho súdu zo dňa 25. júna 1925, č. 9720/26 atď.) platilo, že cirkevným majetkom (bona ecclesiastica) rímskokatolíckej cirkvi sa rozumel súbor vecí a práv majúcich majetkovú cenu, ktoré patrili cirkvi, trvale boli spojené s niektorým cirkevným ústavom a slúžili účelom cirkvi, i keď sa uznávalo, že sú právnym predmetom jednotlivých majetkových podstát cirkevného majetku jednotlivé cirkevné zariadenia a ústavy (kostoly, korporácie, benefícia základiny a pod.) a že i platné právo priznávalo týmto ústavom právnú subjektivitu, nebolo možné prehliadnuť, že tieto ústavy, resp. majetkové podstaty im patriace, neprestávali medzi sebou právne súvisieť a že nestrácali preto svoj osobitný charakter a vlastnosť ako článok celého veľkého organizmu cirkvi a že zostávali preto tiež v majetkovoprávnom pomere vo svojej organizácii cirkvi náboženskej podriadenosti. Na tomto závere a ustálenej judikatúre najvyšších súdnych orgánov z minulosti nič nemení ani dovolací súd v súčasnosti, a stotožňuje sa s ňou, lebo nie je v rozpore s platnými právnymi predpismi, vzťahujúcimi sa na subjekty vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nesporne patriacim cirkevným útvarom, ako jeho účelovým organizáciám, a je i v súčasnosti naplnením ideí spravodlivosti v prejednávanej veci, ako imanentnej kategórie daného reštitučného práva (čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ale tiež i § 1, § 117 O.s.p. a pod.) k pôvodným cirkevným majetkom."

14. Odvolací súd poznamenal, že právne nástupníctvo po zaniknutých, alebo zrušených spoločenstvách uplatnením územného princípu stanovila Konferencia biskupov Slovenska na svojom zasadnutí dňa 14.9.1995, na ktorom uznesením rozhodla, že nehnuteľností, ktoré sú zapísané na rímskokatolícku cirkev bez uvedenia farnosti, alebo biskupstva, vedenej na rímskokatolíckej škole, sirotinca, zrušené rády, spolky a iné cirkevné organizácie patria do vlastníctva toho biskupstva, na území ktorého sa nachádzajú.

15. Odvolací súd ďalej konštatoval, že právne nástupníctvo Rímskokatolíckej cirkvi, Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy po Bratislavskom prepošstve vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 10C/104/2007-882 zo dňa 13.02.2012, v ktorej veci posudzoval právne nástupníctvo po subjekte „Bratislavská združená kapitula". Z potvrdenia o právnom nástupníctve zo dňa 19.07.2006, ktoré vydala Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko-trnavská arcidiecéza pod č. 795/06 zistil, že ten v zmysle kódexu kanonického práva Kánonov 120 § 2, 312, § 1 bod 3, 319, § 1 a 319, § 2 ako v súlade s uznesením Konferencie biskupov Slovenska zn. 77/1995/KBS zo dňa 14.09.1995, po zániku Bratislavskej združenej kapituly a zániku Bratislavského prepoštva je právnym a zákonným nástupcom ich nehnuteľností evidovaných v pozemkových knihách. Majetok cirkevných právnických osôb Bratislavská kapitula a Bratislavské prepošstvo prešiel na Rímskokatolícku cirkev Bratislavsko-trnavskú arcidiecézu z dôvodov 1./ zriadenie a zrušenie kolégiovej kapituly v zmysle Kánonu 319 § 1 bod 3 a Kánonu 320 § 2 je v kompetencii diecézneho biskupa, na území ktorého sa majetok nachádza, a preto by prešiel do vlastníctva Rímskokatolíckej cirkvi, Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy, 2./ v skutočnosti Bratislavskú kapitulu a Prepošstvo nebolo potrebné zrušiť,

pretože smrťou posledných členov v zmysle Kánonu 120 § 2 a uznesenia Konferencie biskupov Slovenska zn. 77/1995/KBS zo dňa 14.09.1995 majetok prešiel na Rímskokatolícku cirkev, Bratislavsko-trnavskú arcidiecézu.

16. Odvolací súd mal za to, že pri skúmaní splnenia zákonom stanovených podmienok oprávnenej osoby je taktiež potrebné vychádzať aj zo zmyslu a účelu reštitučného zákonodarstva, ktorým v zmysle právneho názoru Ústavného súdu SR, uvedeného v uznesení sp. zn. III. ÚS 373/2012-23 zo dňa 23.08.2012, „nemôže byť znemožnenie nadobudnutia (prípadne navrátenia) vlastníckeho práva registrovaným cirkvám a náboženským spoločnostiam so sídlom na území Slovenskej republiky (vrátane ich jednotlivých útvarov), k nehnuteľnému majetku, ktorý prešiel do vlastníctva štátu, alebo obce v období neslobody spôsobom uvedeným v § 3 zákona o navrátení vlastníctva, ale dosiahnutie takého právneho stavu usporiadania majetkových práv k týmto nehnuteľnostiam, aký by nepochybne existoval, ak by k završeniu procesov vyporiadania a správy nehnuteľných majetkov v rámci zmien organizačných útvarov dotknutej cirkvi, alebo náboženskej spoločnosti nezabránilo obdobie neslobody, ktorého následky majú byť uvedeným zákonom zmiernené. Uvedený zmysel a účel Zákona o navrátení vlastníctva (ale v zásade aj celého reštitučného zákonodarstva) vyplýva z ideálov spravodlivosti, ktoré ním majú byť naplnené a v jednotlivých prípadoch spravidla odôvodňujú extenzívny výklad aplikovaných zákonných ustanovení.

17. Skutočnosti vyplývajúce z predložených listinných dôkazov, ako aj právne názory Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR a účel Reštitučného zákona v danej veci podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne odôvodňoval záver, že žalobca je osobou oprávnenou podľa § 2 ods. 2 zákona číslo 161/2005 Z.z. a o jeho aktívnej legítimácii v tomto konaní.

18. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že z nesprávneho právneho posúdenia vychádza aj záver súdu prvej inštancie, že k prechodu vlastníctva z pôvodného vlastníka na štát k predmetu sporu došlo na základe zákona číslo 215/1919 Sb. z. o zabrání majetku pozemkového, vydaného dňa 16.04.1919 a vyhláseného v zbierke zákonov dňa 24.04.1919, ktorým zákonom bol zavedený pojem „zábor“ - prevzatie pôdy štátom, ktorého ekvivalentom je pojem vyvlastnenie (§ 1, 5, 16 citovaného zákona).

19. Odvolací súd poznamenal, že zákon číslo 215/1919 Sb. o zabrání veľkého majetku pozemkového zaviedol pojem „zábor“, ekvivalentom ktorého je prevzatie pôdy štátom, a to veľkého majetku pozemkového, upraveného v § 2 citovaného zákona. Z citovaných ustanovení však podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by už na základe tohto zákona, alebo poznámky v pozemnoknižnej vložke dochádzalo aj k prechodu vlastníckeho práva k tejto pôde na štát. Pri posudzovaní tejto otázky je potrebné vychádzať aj z ďalších ustanovení tohto zákona.

20. Z ustanovení zákona číslo 215/1919 Sb. z. o zabrání majetku pozemkového vyplýva, že za veľký majetok pozemkový, ktorý bol predmetom záboru, považoval tento zákon súbory nehnuteľností s právami, ktoré sú spojené s ich držbou, pričom štát záborom nadobudol práva zabraný majetok prenajímať a prideľovať, pričom aj z § 10 citovaného zákona vyplýva, že zámerom takéhoto prevzatia pôdy štátom bolo jej následné pridelenie subjektom v tomto ustanovení uvedeným, pokiaľ prevzatý majetok nepodrží štát pre účely všeobecne prospešné. Z týchto ustanovení podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by pôvodní vlastníci už samotným zabratím pôdy štátom stratili aj svoje vlastnícke právo k tejto pôde, ale z citovanej úpravy vyplýva, že pôvodní vlastníci boli pozbavení práva disponovať s týmto majetkom scudzením, prenájmom, delením, bez úradného súhlasu. Uvedenému záveru nasvedčujú aj

sankcie upravené v § 18a zákona pre prípad porušenia zákazu dispozície s týmto majetkom bez udelenia úradného súhlasu.

21. V súvislosti s uvedenou problematikou odvolací súd poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 13C 55/2007-322 z 25.05.2009, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co 177/2009-575 zo dňa 28.09.2010, o sťažnosti proti ktorým rozhodol Ústavný súd SR nálezom sp. zn. II. ÚS 42/2011-56 zo dňa 20.9.2012 tak, že základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co 177/2009 z 28.09.2010 porušené nebolo a vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel. Okresný súd v predmetnej veci uviedol, „že na základe poznámky, že nehnuteľnosti sú zabrané štátom a štátny pozemkový úrad zamýšľa tieto nehnuteľnosti prevziať, nedochádza ešte k prechodu vlastníckeho práva na štát. Nehnuteľností neprešli na štát podľa záborového zákona z dôvod čl. 250 Trianonskej zmluvy uverejnenej v Zbierke zákonov pod č. 102/1922 Zb. čl. II. dohody Modus vivendi zo dňa 02.02.1928, uverejnená vo Vestníku MZV z r.1928, alebo vo vyhláske MZV v dohode s MŠaNO č. 118672/II-7/37 zo dňa 07.09.1937 a ďalších súvisiacich právnych predpisov. Tento právny stav nedotknuteľnosti cirkevného majetku bol deklarovaný tiež v čl. 29 bodu 1. písm. b/ Mierovej zmluvy s Maďarskom zo dňa 10.02.1947, uverejnenej v zbierke zákonov pod č. 192/1947 Sb. a keďže z vyššie uvedených dôvodov nedošlo k prechodu vlastníckeho práva na štát, súd nemohol na túto námietku odporcu relevantne prihliadnuť“.

22. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie nevyhodnotil všetky relevantné zápisy príslušnej pozemkovoknižnej vložky, v odôvodnení rozhodnutia sa nevysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v jeho vyjadrení doručenom súdu dňa 26.06.2013, v ktorom okrem iného namietať aj skutočnosť, že predmetom záboru a zamýšľaného prevzatia mali byť iba nehnuteľnosti vedené v PKV č. 2 v časti A I por. č. 1-26, teda okrem parcely č. 885; svoj záver, že štátny Pozemkový úrad v Bratislave nemal právomoc na rozhodnutie o výmaze poznámky záboru a zamýšľaného prevzatia dostatočným spôsobom neodôvodnil, keď nevysporiadal sa aj s námietkou žalovaného, že takéto rozhodnutie pozemkového úradu bolo v súlade s § 7 zákona číslo 329/1920 Zb. a nevyhodnotil ďalšie poznámky v príslušnej pozemkovoknižnej vložke ani listinné dôkazy k nim žalobcom predložené.

23. Záverom odvolací súd uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej žalobu zamietol vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pre ktoré sa ďalšími podstatnými stránkami veci súd prvej inštancie nezaoberal (napr. identifikáciou parciel, predloženými geometrickými plánmi a pod.). Odvolací súd vyslovil potrebu vykonania dokazovania aj ďalšími doposiaľ predloženými listinnými dôkazmi, ich náležitého vyhodnotenia a na základe výsledkov vykonaného dokazovania znovu posúdenia dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku z hľadiska splnenia zákonom stanovených podmienok v zmysle zákona číslo 161/2005 Z.z.

24. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie súd vytýčil pojednávanie, na ktorom právna zástupkyňa založila do spisu Vyjadrenie k zapisateľnosti geometrického plánu v katastri nehnuteľností a uviedla, že z neho vyplýva, že Geometrický plán č. ... je nevyhnutné prepracovať tak, aby bol následne zapisateľný do katastra. Z tohto dôvodu požiadala o dodatočnú lehotu na predloženie nového geometrického plánu.

25. Žalovaný na pojednávaní vyslovil súhlas s poskytnutím dodatočnej lehoty na predloženie nového geometrického plánu, aby následne po vydaní rozsudku bola vec zapisateľná do katastra.

26. Vo vyjadrení spoločnosti bolo uvedené, že ako vyhotoviteľ geometrického plánu č. ... v operáte katastra nehnuteľností prešetril, či je možné predmetný geometrický plán zapísať do katastra nehnuteľností. Z dôvodu, že vlastníctvo k pozemkom parciel registra E KN č. ..., ktoré boli zapísané na liste vlastníctva č. ..., bolo konaním vlastníka zapísané do registra C KN ako parcela č. 885/20 nie je možné predmetný geometrický plán č. ... zapísať do katastra nehnuteľností. Pre vykonanie zápisu vlastníctva v katastri nehnuteľností v zmysle pôvodného geometrického plánu č. ... je nevyhnutné tento geometrický plán prepracovať.

27. Po zohľadnení právneho názoru odvolacieho súdu (o splnení podmienok kvalifikovanej výzvy v zmysle § 5 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z.z., o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu ako oprávnenej osoby podľa § 2 ods. 2 zák. č. 161/2005 Z.z. a nedôvodnosti námietky čo do rozhodného obdobia, keď k prechodu vlastníctva z pôvodného vlastníka na štát k predmetu sporu nedošlo na základe zák. č. 215/1919 Sb.) a neexistencie námietok žalovaného čo do identifikácie parciel a predloženého geometrického plánu súd dospel k názoru, že žalobca preukázal splnenie zákonných podmienok na navrátenie vlastníckeho práva podľa Reštitučného zákona a preto žalobe vyhovel.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Vzhľadom na úspech žalobcu v konaní, vrátane odvolacieho konania, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov

V Pezinku dňa 17.03.2022

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Alžbeta Zajacová

Mgr. Lucia Vícenová
sudkyňa

Spoplatnené v zmysle zákona
NR SR č. 145/1995 Z. z.
o správnych poplatkoch

9

Geometrický plán je podkladom na právne úkony, keď údaje doterajšieho stavu výkazu výmer sú zhodné s údajmi platných výpisov z katastra nehnuteľností.

Vyhotovitel: NND Group, s.r.o. Hurbanová 2290/29, 022 01 Čadca IČO: 45272981, DIČ: 2022911528 Telefon: 0904 613 734 e-mail: riso.geodet@gmail.com		Kraj Bratislavský	Okres Senec	Obec Ivanka pri Dunaji
Kat. územie Farná		Číslo plánu 2079/21	Mapový list č. ZS XVIII-22-9	
na oddelenie pozemkov p.č. 885/25 a p.č. 885/26				
GEOMETRICKÝ PLÁN				
Vyhotovil		Autorizačne overil		Úradne overil Meno: Ing. Ludmila Fodorová
Dňa: 27.10.2021	Meno: Jakub Dzuroška	Dňa: 27.10.2021	Meno: Ing. Igor Šašinka	Dňa: 14-12-2021
Vé hranice boli v prírode označené neboli stabilizované		Náležitostami a presnosťou zodpovedá predpisom		Číslo: G1- 2183/2021
Znam podrobného merania (meračský náčrt) č. 2296		Úradne overené podľa § 9 zákona NR SR č.215/1995 Z.z. o geodézii a kartografii		
Hranice bodov označených číslami a ostatné meračské údaje sú uložené vo všeobecnej dokumentácii.		Pečiatka a podpis		Pečiatka a podpis

VÝKAZ VÝMER

Doterajší stav					Zmeny					Nový stav					
Číslo			Výmera		Druh pozemku	Diel číslo	k parcele číslo	m ²	od parcely číslo	m ²	Číslo parcely	Výmera		Druh pozemku	Vlastník (iná opráv. osoba) adresa, (sídlo)
PK vločky	parcely											ha	m ²		
LV	PK	KN	ha	m ²											
Stav právny je totožný s registrom C KN															
3542		885/20	1	1503	lesný poz.						885/20	1	0962	lesný poz. 38	Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza Špitálska 7, 814 92 Bratislava
											885/25		16	lesný poz. 38	doterajší
											885/26		525	lesný poz. 38	doterajší
Spolu:			1	1503								1	1503		
legenda: kód spôsobu využívania 38 - Pozemok s lesným porastom, dočasne bez lesného porastu na účely obnovy lesa alebo po vykonaní náhodnej ťažby															
Poznámka č.1: Tento geometrický plán je vyhotovený pre potreby reštitučného súdneho konania. Novourčená parcela registra C KN č. 885/20 bola v geometrickom pláne č. 1109/17A, ktorý tento geometrický plán nahradí, určená ako parcela registra C KN č. 885/23, ktorá vznikla z E KN parciel č. 871, 872, 873, 882 a 885.															
Poznámka č.2: K zápisu geometrického plánu je potrebné doložiť výnimku zo zákazu drobenia podľa § 22 a 23 zákona č. 180/1995 Z. z.															

legenda: kód spôsobu využívania 38 - Pozemok s lesným porastom, dočasne bez lesného porastu na účely obnovy lesa alebo po vykonaní náhodnej ťažby

Poznámka č.1: Tento geometrický plán je vyhotovený pre potreby reštitučného súdneho konania. Novourčená parcela registra C KN č. 885/20 bola v geometrickom pláne č. 1109/17A, ktorý tento geometrický plán nahradí, určená ako parcela registra C KN č. 885/23, ktorá vznikla z E KN parciel č. 871, 872, 873, 882 a 885.

Poznámka č.2: K zápisu geometrického plánu je potrebné doložiť výnimku zo zákazu drobenia podľa § 22 a 23 zákona č. 180/1995 Z. z.

MM Group,
s.p.a.

Hurbovní 2290/29, 0223, Čáslav

IČO: 45273281, IČ: 202231523

zapsán v OR OS Žilina

Dělní S.6, Mozká čísla: 5: 035/1

Okresný súd Pezinok

Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti

Rozsudok

Dátum vydania: 17.03.2022

Spisová značka: 4C/739/2008

IČS: 1206217288

ECLI: ECLI:SK:OSPK:2022:1206217288.27

Dátum nadobudnutia právoplatnosti: 20.04.2022

Dátum nadobudnutia vykonateľnosti: 26.04.2022

Dátum vytvorenia doložky: 26.04.2022

Vytvoril: Katarína Schrödter
Šmahovská